

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

قال النبي صلى الله عليه وسلم:

لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ

عِنْدَ الْعَصَبِ

AFFEDİCİ OLMAK

Muhterem Mü'minler!

Yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim'de tavsiye edilen güzel ahlâk esaslarından biri de affedici olmaktır. Bilindiği gibi affetmek, insanların olumsuz, haksız, kötü davranışlarına karşı gücü yettiği halde misilleme yapmayıp, suçluyu bağışlamaktır. Bu davranış, nefse ağır gelse de Kur'an-ı Kerim'de takva sahiplerinin sıfatları ve cennete götüren ameller arasında zikredilmektedir: **“Onlar bollukta ve darlıkta Allah yolunda harcarlar; öfkelerini yenerler, insanları affederler. Allah iyilik edenleri sever”**.¹ Sevgili peygamberimiz (s.a.v) de öfkeye hakim olmayı, gerçek kahramanlık olarak tanımlar: **“Yiğit dediğin güreşte rakibini yenen kimse değildir. Asıl yiğit, kızdığı zaman öfkesini yenebilendir”**.²

Değerli Mü'minler!

Beşeri münasebetlerin temeli karşılıklı sevgi ve saygıdır. Bu güzel hasletlerin olmadığı yerde tartışma, kin, kavga ve husumet her zaman mümkündür. Çok basit diyebileceğimiz sebeplerden dolayı intikam alma duygusuyla insanlarımız zaman zaman birbirini kırıp incitmekte, hatta düşmanlıklara kadar gidebilmektedir. Halbuki affetmenin vereceği mutluluklar, intikam almanın vereceği hazdan hem daha kalıcı hem de sonucu itibariyle daha hayırlıdır. Tecrübeyle sabittir ki, **“öfkeyle kalkan zararlar oturur”**.

Öfke ve intikamda ısrar etmek kişiyi sürekli huzursuz edeceği gibi, beden ve ruh sağlığı

açısından da ciddi olumsuzluklara sebep olmaktadır. Bir anlık öfkeyle, sevdiklerimizi kırdığımız, dostlarımızı kaybettiğimiz, sonra da pişman olduğumuz anlar çok olmuştur. Çünkü **“öfke gelir göz kararır, öfke gider yüz kızarır.”**

Kimi insanlar affetmekle mağlup olduğunu ve onurunun incindiğini düşünebilir. Halbuki affetmek zilleti kabul etmek değil, aksine şerefli olmayı başarmaktır. Zira Allah Rasulü (s.a.v.) şöyle buyurur: **“Uğradığı haksızlığa sabreden Allah şerefini artırır”**.³

Muhterem Müslümanlar!

Affetmenin de elbet bir sınırı ve ölçüsü vardır. Allah ve Rasulünün teşvik ettiği affedicilik de yalnızca kişisel haklarımıza yönelik kötülüklerle ilgilidir. Zira yapılan her kötülüğü mâzur görmek, bazen daha kötü sonuçlara yol açabilir. Dolayısıyla bizler yalnızca şahsımız ve dünyevi menfaatlerimize karşı yapılan kötülükleri affedebiliriz. Buna karşılık dinî ve millî değerlerimiz, birliğimiz ve dirliğimiz ile insanlığa karşı yapılan kötülükler karşısında son derece duyarlı olmak hayatî önem taşımaktadır. Bu gibi durumlarda dinimizin gereği olan emr-i bi'l-ma'rûf ve nehy-i ani'l-münker görevi yerine getirilmelidir.

Aziz Kardeşlerim!

Neticede hepimiz nefis sahibiyiz. Şahsımıza karşı yapılan bir kötülüğü affetmek, hem de gönülden affedebilmek kolay değildir. Bununla birlikte, huzurlu bir hayatı yaşayabilmek için bu olgunluğa erişmek zorundayız. Zira Allah'ın affına mazhar olmanın bir yolu da, başkalarını affedebilmektir. Bu aynı zamanda Rasulullah (s.a.v)'in ahlâkıdır. Yüce Rabbimiz bu hususta Rasulullah (s.a.v)'a hitaben şöyle buyurur: **“Sen af yolunu tut. İyiliği emret, cahillerden yüz çevir!”**⁴ Peygamber Efendimiz (s.a.v.) de bu yüce hitaba uyararak, kendisine karşı yapılan kötü muameleler karşısında intikam almak, beddua etmek yerine şöyle dua etmiştir: **“Allah'ım, halkımı bağışla, çünkü onlar ne yaptıklarını bilmiyorlar.”**⁵ Allah cümlemize affeden bir gönül versin; kendi affını da bizlere nasip eylesin.

³ Tirmizi, Zühhd, 17.

⁴ Araf, 7/199.

⁵ Buhari, Enbiya, 54.

¹ Ali İmran 3/134.

² Buhari, Edeb, 102.